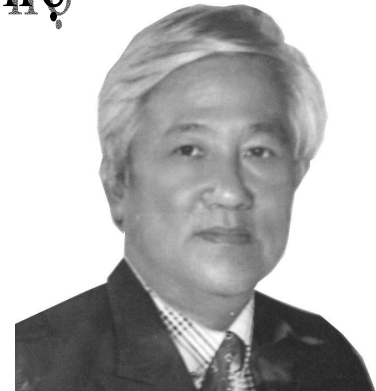

Tiếc thương AH Trần Phước Thọ

Kỹ Sư Công Chánh khóa 55 - 58

Hưởng thọ 71 tuổi

**Điều văn của AH Bùi Hữu Lân đọc
trước linh cửu anh Trần Phước Thọ
hôm đám tang, 17-2-2004**

Thưa chị Thọ , thưa tất cả bà con, bạn bè ,

Hôm nay tôi rất xúc động khi đứng trước linh cửu của anh Thọ để nói vài lời về anh .

Những ai đã từng biết về anh đều thấy anh là một người kỹ sư có tài và một người giàu lòng nhân hậu. Anh ra đi làm mọi người vô cùng thương tiếc.

Anh là một người thông minh và nhạy bén, lại là một người rất năng động, có sức làm việc dẻo dai. Nhưng có lẽ vì quá ham công việc, nên phải lâm bệnh cách đây 12 năm, dẫn đến kết cục hôm nay.

Trong nghề nghiệp, anh là một người giỏi toàn diện. Lý thuyết, Thực hành, Thiết kế, Thi công, anh đều giỏi. Không những giỏi về kỹ thuật mà còn giỏi về Kinh tế, Quản lý. Anh đã thành công trong lãnh vực công nhờ nắm vững luật lệ, nguyên tắc, và cũng thành công trong lãnh vực tư nhờ có óc thực tế, biết linh động trong ứng xử. Các hệ thống cấp nước đô thị từ Quảng Trị đến Cà Mau đều có mang dấu ấn của anh, các hệ thống cấp nước tư như Nhà Máy Đường La Ngà, Xí Nghiệp Thực phẩm Cầu Tre cũng có mang dấu ấn của anh. Anh đã đào tạo nhiều thế hệ Kỹ sư Cấp Thoát Nước ở Trung Tâm Kỹ thuật Phú Thọ và Đại học Huế.

Nhớ năm 1965, Cơ quan Viện Trợ Mỹ (USAID) thấy anh là một kỹ sư giỏi, đã mời anh qua Mỹ học Cao học ngành Cấp Thoát Nước và Vệ sinh Môi trường ở Đại học Chapell Hill. Đây là một trường rất nổi tiếng về ngành này, kể cả thầy của anh là Giáo sư Okun. Anh là một trong những người VN đầu

tiên tốt nghiệp Thạc Sĩ về Cấp Thoát Nước - Môi trường. Nhà trường thấy anh giỏi, đã mời anh ở lại Mỹ cộng tác, nhưng anh đã từ chối, chấp nhận trở về VN trong lúc nước nhà đang trong cảnh chiến tranh ác liệt.

Anh nắm được luật chơi của Tây Phương, nên đã giúp cho ngành cấp nước được nhiều viện trợ quốc tế trước cũng như sau 1975. Trong quá trình “đổi mới” của Nhà Nước VN, anh đã giúp cho ngành cấp nước vốn suy nghĩ theo “bao cấp” làm quen với lối suy nghĩ theo “kinh tế thị trường” qua các phương pháp phân tích kinh tế của Tây Phương. Năm 1990, Chương trình phát triển Liên Hiệp Quốc (UNDP) mời anh cộng tác bán thời gian trong lúc anh vẫn là kỹ sư của Cty Xây Dựng Cấp Thoát Nước số 2. Trong cương vị đó, anh có dịp phổ biến các tiêu chuẩn quốc tế về vệ sinh môi trường, các phương pháp đánh giá tác động môi trường, mà ngày nay mọi người đã quen thuộc.

Nhớ năm 1989, khi lần đầu tiên Viện trợ quốc tế trở lại với ngành cấp nước VN anh đã nhanh chóng cho Công Ty Xây Dựng Cấp Thoát Nước số 2 cái tên giao dịch là Waseco. Từ đó những Công Ty khác đều bắt chước. Việc này chứng tỏ cái óc nhạy bén của anh.

Anh giàu lòng nhân hậu. Anh thương nhân viên như em út, con cháu, sẵn sàng chỉ dẫn dạy bảo. Đối với bạn bè anh nhiệt tình giúp đỡ mọi người. Sự giúp đỡ của anh thường rất hiệu quả, vì anh là con người giao du rộng, nhưng sự giao du rộng này đã làm cho sức khoẻ của anh hao mòn.

Nằm trên giường bệnh suốt gần 12 năm, anh có nghị lực chống chọi với bệnh tật, anh vẫn giữ được một trí óc năng động và sáng suốt như xưa, anh vẫn cộng tác với nhiều chương trình cấp nước. Cũng trong gần 12 năm đó, Chị Thọ và các cháu tận tình săn sóc anh, trong một ngôi nhà cấp 3 cũ kỹ, nằm giữa những toà nhà nguy nga tráng lệ. Ai đến thăm anh cũng xúc động trước hình ảnh đó: nó nói lên cái truyền thống quý báu của một gia đình thanh bạch nhưng nề nếp của một trí thức VN. Vẫn biết trước là anh sẽ ra đi một ngày nào đó,

nhưng ngày anh ra đi làm cho mọi người đau buồn thương tiếc, vì mọi người đều thương mến anh. Ngành cấp thoát nước miền Nam mất một người sáng lập ưu tú. Hôm nay anh chị em Cấp Thoát Nước, Công Chánh trong và ngoài nước, các bạn bè thân hữu, bà con của anh lấy làm đau đớn, và xin chia buồn với Chị Thọ và các cháu Đức, Thảo, Tâm, Thoa.

Hình ảnh của anh Thọ mãi mãi còn ở trong lòng của chúng ta !

Lời nhắn với anh Thọ khi anh này đang ở trong tình trạng hôn mê. (Lời nhắn này tôi viết lại theo lời kể của một AH không muốn nói tên ra. AH này cũng học cùng khóa CC với anh Thọ và có mặt tại nhà anh Thọ cho đến lúc anh từ trần)

Anh Thọ ơi

Đời sống chúng ta cũng như những bọt nước nổi lên lúc trời mưa, hiện đó rồi tan đó! Anh là dân Công Chánh chuyên về nước. Đời anh cũng như bọt nước trôi nổi từ Cao Lãnh lúc ra trường rồi đi tu nghiệp ở Mỹ, rồi động viên đi học trường Công Binh Bình Dương, rồi về Nha Cấp Thủy, dạy học tại trung Tâm Kỹ Thuật Phú Thọ và Viện Đại Học Huế để truyền kinh nghiệm lại cho thế hệ về sau, rồi làm đại diện cho UNDP và cuối cùng làm hợp đồng với Công Ty WASE trước khi về hưu.

Bọt nước ba chìm bảy nổi theo cơn mưa chừ là lúc Anh đang đến khúc quanh của cuộc đời, Anh ráng tranh đấu với định mệnh để sống với

vợ con và vui chơi với bạn bè. Còn nếu bọt nước đã đến lúc tan theo định mệnh thì Anh hãy yên tâm nhẹ nhàng ra đi mặc dầu sự ra đi của Anh sẽ để đau thương cho vợ con anh và tiếc thương của bạn bè gần xa.

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật
Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật
Nếu Anh nghe tôi nói thì hãy làm cho một dấu hiệu là Anh đã nghe hiểu. Anh Thọ tuy đang hôn mê nhưng trên mặt đã có dấu hiệu Anh có nghe hiểu lời nhắn.

Anh đã nhẹ nhàng ra đi 45 phút sau đó. Anh để lại vợ, bốn con trong đó có đứa con trai về từ Pháp, và bà chị ruột.

Xóa bầu không khí ảm đạm

Điều văn của AH BHL và lời nhắn Anh Thọ lúc lâm chung đã nói lên sự tiếc thương của anh em bạn bè gốc CC. Để nhớ Anh Thọ và giảm bớt bầu không khí ảm đạm tôi xin kể tiếp một câu chuyện sống, có thật để nhớ đời đời.

Năm 1970 Anh Thọ và tôi được cử đi dự hội nghị về cung cấp nước tại Bangkok trong một tuần. Ngày nào cũng như ngày nào anh ấy chỉ kêu độc nhất một món ăn tối. Đó là món xú ạp (vịt quay) ăn với xì dầu đen đặc (hắc xì dầu). Đến ngày thứ sáu, tôi ớn quía chịu hết

nổi nên mới yêu cầu Thọ kêu một món khác không ớn. Thọ nói “được rồi, sao K không nói mình mấy ngày trước?”. Nói xong anh xây qua phổ ký và nói lớn “phổ ký a, cho ngô hai đĩa com chiên với thịt heo quay!” !! No comments!!

Thọ ơi, ở nơi đó “toi” có thể ăn xú ạp thả giàn mà không sợ cholesterol hoặc blood pressure. Tạm biệt bạn và anh em CC 55 – 58 xin hẹn gặp mặt làm class reunion ở bên kia thế giới trong chừng 10 năm nữa.

Đông Sĩ Khiêm